

[Elsø-Merete Ross.]

til at kræve sikkerhedsnet opstillet, hvor hensynet til publikums sikkerhed kræver det. Af hensyn til publikums mentale sikkerhed, for slet ikke at tale om de optrædende artisters fysiske sikkerhed, vil jeg benytte lejligheden til at henstille til den højtærede socialminister at tage dette spørgsmål op til overvejelse med direktoratet for arbejdstilsynet.

På mit partis vegne kan jeg tilsige en meget positiv behandling af lovforslaget i udvalget.

Skræppenborg-Nielsen: Da det af den højtærede justitsministers skriftlige fremsættelse af lovforslaget om ændring af lov om værn for dyr, som vi behandler nu, fremgår, at den umiddelbare anledning til forslagens fremsættelse er en række henvendelser til den højtærede justitsminister fra Foreningen til Dyrenes Beskyttelse i Danmark, vil jeg ligesom før, da talen var om hunde, have lov til indledningsvis dels at takke Foreningen til Dyrenes Beskyttelse for det arbejde, foreningen her har udført, dels at takke den højtærede justitsminister, fordi han ved at fremsætte et lovforslag i folketinget har rettet sig efter dyrebeskyttelsesforeningens henstillinger. Jeg retter denne tak, fordi mit parti er helt enig med dyrebeskyttelsesforeningen og den højtærede minister i, at der bør indføres forbud mod dressur og fremvisning af vilde dyr i cirkus og lignende steder her i landet samt forbud mod omføring af dyr i menagerier, og mit parti vil derfor — lad mig sige det sådan — hjertensgerne bidrage sit til, at det foreliggende lovforslag ophøjes til lov. Vi er helt enige i de betragtninger, der er anført i bemærkningerne til lovforslaget, betragtninger, jeg ikke skal gentage her.

Nu er det jo imidlertid ikke alene vilde dyr i cirkus og i menagerier, der har alt for lidt plads; det samme gælder efter min mening også for en hel række vilde dyr og fugle i de zoologiske haver. I øvrigt mener jeg, at disse zoologiske haver er hildet i en

hel masse gamle fordomme, der snarest for havernes egen skyld bør tages op til revision. Dyr- og fuglelivet på denne jord er jo nemlig så rigt, så variabelt, så uendelig smukt og levende, at det ikke skulle være nødvendigt for disse haver først og fremmest at specialisere sig i og reklamere med at fremvise en hel række af de dyr og fugle, hvis natur så ganske afgjort strider imod anbringelse i sådanne haver, hvor god og kærlig pleje de end måtte få. Jeg ved ikke, hvordan andre føler det, men for blot at nævne et eksempel, så har jeg ingen glæde ved, tværtimod, af at se himlens stolte og smukke rovfugle med stækkede vinger sidde på deres pinde i et alt for lille bur, sløve og apatiske, som vi kan se det i den zoologiske have i København og andre steder. De zoologiske haver i dette land mangler på en hel række områder fantasi og har vel også i nogen grad tabt evnen til at skabe noget nyt, noget, der er værd at se på og glæde sig over, uden at glæden skal være på dyrenes bekostning. Ja, jeg ved godt, at de zoologiske haver her i landet også har deres store problemer, og at vel ikke mindst pladsproblemet og havernes dyreboligproblem er meget store; alligevel mener jeg, at det, jeg her har givet udtryk for, burde siges.

Vi tiltræder altså med stor glæde det foreliggende lovforslag, men jeg vil gerne se lidt nærmere på det i det udvalg, der vel forhåbentlig bliver nedsat.

Iver Poulsen: Mit parti ser med stor velvilje på det foreliggende lovforslag, som betyder en skærpelse af loven om værn for dyr. Den væsentligste skærpelse ligger i forbuddet mod, at vilde dyr anvendes til fremvisning i cirkus og varieté, filmsoptagelser eller lignende, og at fremvisning af dyr i omrejsende menagerier ikke må finde sted. Det er en skærpelse, som vi finder fuldkommen rigtig. Men også bestemmelsen i § 6, stk. 1, betyder en skærpelse, selv om den ganske vist er temmelig beskeden.

De nugældende bestemmelser, der for-